

9

Afscheid van het lid Paulus Jansen

Aan de orde is **het afscheid van het lid Paulus Jansen (SP)**.

De voorzitter:

Nu is het tijd voor iets heel anders. We gaan afscheid nemen van een collega. Die collega heeft namelijk een brief aan mij gestuurd. Die brief luidt als volgt:

"Geachte voorzitter, beste collega's,

Door mijn benoeming als wethouder in Utrecht op 8 mei jongstleden, op zich een feestelijke aanleiding, moet ik helaas mijn lidmaatschap van de Tweede Kamer beëindigen. Niet dat dit wettelijk verplicht is. Toen ik er de Gemeentewet op nasloeg, bleek dat het lidmaatschap van de Tweede Kamer gecombineerd mag worden met de functie van wethouder. Ik vind dat opmerkelijk, zie hier zelfs ruimte voor een initiatiefwetsvoorstel, maar ik ben in ieder geval zeker niet van plan om zelf gebruik te maken van deze ruimhartigheid van de wetgever.

De afgelopen zeven en een half jaar heb ik met veel plezier het lidmaatschap van de Kamer vervuld. Ik vermoed dat ik daarbij een record heb gevestigd dat niet snel overtroffen zal worden. Als woordvoerder Wonen was ik binnen zes jaar toe aan mijn zevende minister voor Wonen. Begonnen met demissionair minister Winsemius, heb ik daarna in hoog tempo voorbij zien trekken: mevrouw Vogelaar, de heren Van der Laan, Van Middelkoop, Donner en mevrouw Spies. Maar vanaf november 2012 beheert minister Blok de portefeuille met grote volharding en daadkracht, zo constateer ik met gemengde gevoelens.

Onze volksvertegenwoordiging heeft zelf ook een stevige dynamiek. Op het moment van mijn vertrek zijn er slechts veertien leden van de Kamer langer lid, en twintig zijn op dezelfde dag begonnen. Volgens mij mag de balans tussen ervaring en nieuw elan wel weer wat verschuiven in de richting van ervaring. Dat zou een reden zijn om juist niet te vertrekken.

De reden dat ik dat tóch doe, is dat de SP graag wil aantonen dat we naast goede volksvertegenwoordigers ook goede bestuurders kunnen leveren. Al zal dat in mijn geval nog moeten blijken. Ik denk dat het voor bestuurders in ieder geval een goede leerschool is om een tijd in de oppositie gezeten te hebben, in mijn geval een mooie tijd.

Het Nederlandse politieke palet is veelkleurig en versnipperd. Dat maakt de discussies er niet altijd eenvoudiger en overzichtelijker op, zo heb ik als voorzitter van de commissie Infrastructuur en Milieu met enige regelmaat aan den lijve mogen ondervinden. Toch denk ik dat we zuinig moeten zijn op ons kiesstelsel. De vertegenwoordigers van kleine fracties zorgen vaak voor een uitgesproken en unieke inbreng, die met enige vertraging zijn effect heeft in de mainstream politiek.

Ik wil alle collega-Kamerleden, fractiepersoneel en ambtelijk ondersteuners van harte bedanken voor de prettige samenwerking, en hoop hier in de toekomst met regelmaat op bezoek te komen om mooie voorstellen te bepleiten

namens mijn gemeente. Ook hoop ik na mijn vertrek nog een bijdrage te mogen leveren aan de parlementaire enquête woningcorporaties, een van de kerntaken van de Tweede Kamer.

Zoekt u nog een nieuwe werkkamer, dan kan ik de mijne achter de postkamer van harte aanbevelen. De nieuwsvoorziening over interne ontwikkelingen staat daar op het peil van een kapperszaak, daar kunnen de moderne media niet tegenop.

Met hartelijke groet,

Paulus Jansen."

(Applaus)

De voorzitter:

De bloemen zijn al binnen, maar ik heb ook nog een woordje voor u.

Geachte heer Jansen, beste Paulus. De winter van 2013 was een strenge. Begin januari werd duidelijk dat de nieuw aangeschafte Fyratreinen tegen veel, maar ook daartegen, niet bestand waren. Uit veiligheidsoverwegingen werden ze uit de roulatie gehaald. Diezelfde avond lukte het je nou net niet, maar het kostte je maar een paar dagen om samen met de Belgen een hoorzitting over de kwestie te organiseren. Voor mij typeerde het jouw werkwijze: nuchter en pragmatisch, waarbij je op een opbouwende manier zoekt naar oplossingen. Is er een probleem? Dan gaan we toch om de tafel zitten!

Vandaag nemen we afscheid van je, achttien jaar nadat je hier als fractiemedewerker binnenkwam. Achttien jaar was de Kamer jouw tweede thuis. Het voert te ver om daarin bij je hele oeuvre stil te staan. In plaats daarvan wil ik graag een paar dingen met je delen over de inhoud van je werk en wijze waarop je dat hebt uitgevoerd.

Je bent een man met visie en met een buitengewone dossierkennis. Dat bleek al tijdens je maidenspeech. Je gebruikte de begrotingsbehandeling met een demissionair minister om in te gaan op jouw ideeën over het woonbeleid. Dat ben je al die jaren consequent blijven doen. Het was ook een bekend terrein voor jou, met je achtergrond in de bouwwereld.

Toch noemde je jezelf vooral een generalist. Nou, dat hebben we geweten. Naast volkshuisvesting en ruimtelijke ordening zette je ook je tanden in waterveiligheid, milieu, klimaat en energie. Persoonlijk zou ik je trouwens eerder een specialistisch generalist noemen: je weet niet een beetje over alles, zoals een gewone generalist, maar je kent je feiten over alle dossiers waarmee je je bezighoudt. Dat zagen we bijvoorbeeld tijdens de twee parlementaire onderzoeken in het kader van de toekomst- en onderzoeksagenda, waarmee je je bezighield. We zagen het ook in het onderzoek naar onderhoud en innovatie op het spoor en later, toen je voorzitter werd van de commissie voor Infrastructuur en Milieu. Het is dan ook niet voor niets dat jij je altijd sterk hebt gemaakt voor de pilot Parlement en Wetenschap. In jouw ogen moest – en moet – de wereld van de politiek nauwer worden verbonden met de wereld van de wetenschap.

Dan jouw stijl. "Less is more" is een slogan die absoluut bij jou past. Je interrumpeerde anderen niet bijzonder vaak, maar als je naar de microfoon liep vanaf dat plekje, dan zag ik die ogen al twinkelen en kon de spreker tegenover je, of het nu een minister of een Kamerlid was, zich maar beter schrap zetten. Je hebt ons met je onderkoelde humor en uitgestreken gezicht regelmatig op het verkeerde been gezet. Meent hij dat nu serieus? Vaak was het een grap, maar het duurde altijd even voordat we het doorhadden.

Voorals als het om de belangen van de gewone man gaat, ben je buitengewoon scherp. Het AWACS-dossier is daarvan een goed voorbeeld: je voelt je bijna persoonlijk verantwoordelijk voor het welzijn van de bewoners. Helaas is het niet gelukt om het VAO dat hierover op de rol stond, te plannen voor je afscheid. Ik hoop dat je me gelooft als ik zeg dat het echt puur toeval is dat het nu, direct na je afscheid in deze zaal, het eerstvolgende debat op de agenda is.

Paulus, je hebt je als Kamerlid altijd met een tomeloze energie en betrokkenheid ingezet. Toch heb je er nooit een geheim van gemaakt dat je hart bij de lokale politiek ligt. Nu is het moment gekomen dat je afscheid neemt van de Kamer en teruggaat naar een voor mij bijzondere plek, omdat ik er geboren ben, het prachtige Utrecht. Het is ook een plek waar ook op het terrein van ruimtelijke ordening heel veel gebeurt.

In een afscheidinterview zei je dat het je weemoedig stemt om te vertrekken. Dat gevoel is wederzijds. Wat jammer om afscheid te nemen van iemand met zo veel kennis, met zo'n intrinsieke drive en met zo veel humor. Maar ik denk dat Utrecht en jij elkaar veel gaan brengen. Voor jou zal het een boeiend nieuw tijdperk worden, dicht bij de samenleving, in een college dat zo veel verschillende kleuren vertegenwoordigt. Voor Utrecht is het een aanwinst om bestuurd te worden door zo'n pragmatische actievoerder als jij. Het ga je goed.

(Applaus)

De vergadering wordt van 15.54 uur tot 16.11 uur geschorst.